

DELMAGYARORSZÁG

A MAGYAR SZOCIALISTA MUNKÁSPÁRT LAPJA

XIII. évfolyam, 203. szám

Ara: 50 fillér

Szombat, 1957. augusztus 31.

A Tudományegyetem rektori tanácsának tiltakozása az ENSZ rágalmozó jelentése ellen

A Szegedi Tudományegyetem rektori tanácsa most tartott ülésén foglalkozott az ENSZ ötös bizottságának rágalmozó, hazug jelentésével, az ENSZ rendkívüli közgyűlésének összehívásával. A rektori tanács tiltakozását fejezte ki, hogy hamis okmányhalmozók alapján és eléggé el nem ítélt módon megkísérlik a beavatkozást a magyar nép belügyeibe. Az imperialisták legfőbb törekvése, hogy megbontsák azt az egységet, amely a munkás-paraszt kormány iránt mutatkozik ebben az országban; s hogy megtörjék azt a barátságot, amely minden dolgozó magyar ember szívében él a szovjet nép iránt.

A rektori tanács határozatlanul kimondta, hogy tiltakozásukat megküldik az ENSZ magyar képviselőinek és kéri, hogy azt juttassa el az illetékesekhez.

A Konzervgyár megkezdte az export-szállításokat

A Szegedi Konzervgyárban az idén már 100 vagon uborkát dolgoztak fel savanyúságnak, a tervezett mennyiségnek mintegy háromszorosát. A nagyarányú tervtúlteljesítés azért lehetséges, mert külföldön szinte korlátlan mennyiségben átvesszik a gyár jó minőségű áruját.

Angol vevők az idén fizeltek először szegedi uborkát, s máris nagy tételt rendeltek belőle. Különleges igényüknek megfelelően igen gyenge, és apró, 10-15 grammos terméseket válogattak össze számukra, s tették el miniatűr kis üvegekbe. A 400 mázsa — mintegy négy millió csemegeuborkából álló — savanyúságot pénteken, tegnap szállították el Angliába.

Most kezdték meg az ideai exportszállításokat Európa minden részébe. Uborkából Csehszlovákiába 15 vagonnal, uborkasalátából az NDK-ba 5 vagonnal küldtek. Utának indítottak sok száz mázsa baracklevőt, pulpot is, Hollandiába és Svájcba.

Kinek higgyünk?

Az ENSZ ötös bizottságának, amely kiszédelgett ellenforradalmárokat és közönséges bűnözőket »tájékoztatása« alapján, szándékosan hamis jelentést állított össze az októberi eseményekről, vagy saját magunknak, akik átéljük a véres ellenforradalmi farsang borzalmaival, s a hiteles dokumentumok egész seregét gyűjtöttük össze? A magyarországi ellenforradalom »emlékeinek« szegedi kiállításán ezek és ezek ismerkednek meg a tragikus idő részleteivel Képünkön Ábrahám Ambrus egyetemi tanár, a kiállítás nézői között.

Hová tűnik a szatymazi őszibarack?

Ha mostanában kilátogat az ember a szatymazi vasútállomásra, meglepetéssel tapasztalja, hogy a pár hét előtti forgalomnak bizony a fele, tán még a harmada sincs meg. Elfogyott volna már az őszibarack? Korántsem erről van szó, hiszen éppen most érik néhány későbbi fajta, melyekből elég sokat termelnek a szatymazi kertekben. De

hiányoznak más gyümölcsfélések is.

A felvásárlók sok almára számítottak, s most az sem jön úgy, ahogy kellene, s valahol lekopnak a kőre-, szilvaszállítványok is.

Akit érdekel, hamar megtudhatja, honnan e változás. A közelmúltban néhány vezérzúrosorással az élen, széleskörű hadjárat kezdődött a MEZŐKER helyi felvásárlótelepe ellen, mondván, hogy az nagyon kicsiért, sőt áron alul veszi meg a portékákat. Ezért csak többnyire olyan árúkat visznek eladni a telepre, melyek nem kelnek a kupeczeknek, s nem éri meg, hogy drágán, tehergépkocsikkal elfuvaroztassák az ország más részeibe.

A szatymazi gazdák, ha valóban áron alul veszik meg a portékájukat helyben, akkor igazuk van. De lássuk csak, hogyan is áll ez az áron aluliság? A felvásárlótelep kimutatásaiból az derül ki, hogy amióta a gyümölcsüzem megkezdődött, kizárólag csak a szatymazi gazdáknak vételárként 25 millió forintot fizettek ki. A falu területén mintegy 2100 egyéni parasztgazdaság van. Ha a 25 milliót 2100 felé osztjuk, akkor kiderül, hogy minden szatymazi egyéni gazdaságra június óta átlagosan 11 ezer 904 forint jut az eladott őszibarackért, almáért és más gyümölcsfélésekért, meg paradicsomért. Ez az összeg pedig semmiképpen sem lehet kevés. Ha a mostani »névesség« átvételi árakat tekintjük, akkor is azt látjuk, hogy a község parasztságának termelőmunkáját igen jól megfizetik; 4, 6 és 10 forintért veszik meg tőlük kilónként a szebb őszibarackfajtákat. Egy forint 20 fillértől 1 forint 80-ig fizetnek az olyan emberi étkezésre teljesen alkalmatlan, úgyneve-

zett »paraszt őszibarackért«, amelyet más esztendőben gazdáik szinte nem is tudtak értékesíteni.

A visszásság az állami, illetve szövetkezeti felvásárlók és a parasztság között abból ered, hogy Szatymaz és környezete az utóbbi hetekben

a spekulánsok, üzerek,

ádrágítók szabad vadászterülete lett. A termelők maguk mondották el, hogy azt az őszibarackot, amit itt 10 forintért vesznek meg, Komlón, Debrecenben, Ozdon és Budapesten 13-14 forintért adják. A legtöbb termelőnek már megvan a »biztos helye«, ezekben a távoli nagyvárosokban. Legtöbbjük portékájáért meg tehergépkocsikat is küldenek, s naponta legalább 8-10 nagy tehergépkocsi őszibarack és egyéb értékes gyümölcsáru vándorol el Szatymaz környékéről a feketepiac labirintusában. Pintér István, Tápai Endre, Kopasz Ferenc, Báló Ferenc és Báló Bertalan gazdákat, akik nagyobb mértékben foglalkoznak a szőlő- és gyümölcsstermeléssel, úgy emlegetik a faluban, mint akiknek a legjobb összeköttetések vannak, s akik Cseri Györggyel együtt a jelenleg is legfőbb ágálói a gyümölcs helyi állami, illetve szövetkezeti felvásárlásának.

Közöttük, s cimboráik között már nem egy olyan személy van, kiknek csak az állami, illetve szövetkezeti felvásárlásból meghaladja az ideai jövedelme a százezer forintot, amiért szerintük »nem volt érdemes« odaadni a portékájukat. Ezt az összeget az állami fizette nekik, s

tiszteletes jövedelemnek

tartjuk. De kérdezzük: Mit akarnak még ezek az emberek? Nem gondolnak arra, hogy 13-14 forintos őszibarackjaikkal és más, kupeczek üzérkedők révén eladott gyümölcsökkel elsősorban a munkásságot, a dolgozókat rabolják meg. Azokat, akik lényegesen kisebb jövedelemért évről évre biztosítják számukra a termelési feltételeket: — növényvédősze-

rekkel, s más iparcikkal ellátják őket. Arra sem gondolnak, hogy az állam által felvásárolt export őszibarackot a külföldi piacokon sokszor lényegesen kevesebért veszik meg, mint amennyibe az államnak került.

Véleményünk szerint az a helyzet, ami az utóbbi időben Szatymazon kialakult,

nemcsak gazdasági kártevés

a dolgozók számlájára, hanem politikai ügy is. Árt a munkás-paraszt szövetség erősödésének, ellentétet szít a becsléletes parasztság széles rétege és a munkásság között. Reméljük, a rendőrség megtalálja a módját, hogy mielőbb beduguljanak az országos feketepiac Szatymazról táplálkozó csatornáiba, s néhány ember példáján keresztül mások is tapasztalják; azért a jegenyefák sem nőnek az égig.

Holnap nagygyűléseket tartanak a szegedi járásban

Holnap, vasárnap délelőtt a szegedi járás több községében: Szőregen, Deszken, Küköbházán, Tiszaszegeden, Róskén, Üllésen, Szatymazon, Sándorfalván, Kisteleken, Domaszéken, Ásotthalmán, Algyón, Dorozsmán és Sövényházán nagygyűléseket tartanak. Sándorfalván Perjesi László, a KISZ Központ osztályvezetője, Kisteleken Parragi György Kossuth-díjas újságíró lesz a nagygyűlés szónoke. Sándorfalván a nagygyűlésen kívül másik fontos esemény is lesz; — a KISZ-ház avatóünnepségét is megtartják. Sövényházán műsorral egybekötött, hagyományos Árpád-emlékünnepséget rendeznek. A sövényházi nagygyűlésen Nagystók József országgyűlési képviselő tart beszédet.

A nagygyűléseken a nemzetközi helyzetről, az ENSZ ötös bizottsága hazug jelentéséről, továbbá életünkről lesz szó. A nagygyűlések iránt a járás községeiben nagy érdeklődés mutatkozik.

Fehértől madarak Görögországban

A görög külügyminisztérium nemrég, külügyminisztériumtól szokatlan, de érdekes jelentést küldött Magyarországra: Leszbosz szigetén görög vadászok egy ezüstszurke tollazatú, cinóbervörös csőrű halászcéret és egy danksirályt ejtettek el. Mindkét madarat néhány évvel ezelőtt a fehértői rezervációban dr. Beretz Péter gyűrizte meg.

A jelentésből ornitológusaink új következtetéseket vontak le. Eddig ugyanis a Fehértől költő madarakat általában Olaszországban, Afrika partjain, Franciaországban, Spanyolországban, Portugáliában ejtették el, tehát költözési útvonaluk délnyugati irányú volt. Ez az első ismert eset, hogy a megszokott és megfigyelt útvonaltól keletebbre tértek el a vándormadarak. Mindebből arra következtetnek, hogy a Fehértől lakóinak vonulási útja mindjobban szélesedik, egyre több országban találunk ideiglenes otthonra madaraink.

Új gyógyszer a tbc ellen

Indiai orvosok megállapították, hogy egy közismert indiai növény levelei eddig még közelebből meg nem állapított, de jelentős mennyiségű tbc-ellenes gyógyeszt tartalmaznak. Ebből a növényből ezideig is készítették teát a megfázás és a köhögés ellen, tbc-ellenes gyógyhatását azonban nem ismerték. Az új gyógyszer hatása nem egyenlő ugyan a selymes szirmok, a bézs sztreptomycinéval, de nagyobb mennyiségben is adagolható, mert a szervezetre teljesen kártalmatlan,

A BÉKE ÉS BARÁTSÁG RÓZSÁI

A róti, tobzódó lánogok belemartak házgerendába, óshajú emberekbe, hamvas arcú gyermekekbe, száradó ruhákba, templomba. A hídler fasiszták felpertuszték Lidicét. Bosszúból, kegyetlenkedésből, kéjből, gonoszságból, mert a cseh partizánok harcoltak ellenük.

Az ellenforradalmárok október végén megölték kommunisztákat, hűség, helytálló katonákat, mert nem hajtottak fejet a vérengző, esillagverő gyilkosoknak. »Töröljék el a halálbüntetést Magyarországon« — üvöltözték és közben ölték a magyar emberek szízeit.

Az ellenforradalomnak ebben a tobzódó örületében Szegeden, az Aradi vértanúk emléket, kitépték a szimbóluma egy-egy szegedi nyomának el-

sebben kapaszkodó gyökereit. Háborút akartak a szennyeskezek a lelkekben, haretet Európa közepén, hogy ismét sirjanak az édesanyák, az árva kisdédek, rombadőljenek a szorgos kezek munkái nyomán épült falvak, városok.

A vihar elmúlt, kitisztult az ég. S a napokban egy ismeretlen szegedi ember vörös szegfűcsokrot helyezett el a lidicei emléktömbre, amely körül a tavasszal virágokat ültettek el a Kertészeti Vállalat dolgozói. Felhívó jel ez a szegfűcsokor! Városunk egyik békeharcosa, akinek lelkében bizonyára még nagyon is elevenen élnek a második világháború szörnyűségei, az ellenforradalom egyik

szimbóluma egy-egy szegedi nyomának el-

szimbóluma egy-egy szegedi nyomának el-

M. T. Kártalmatlan,